

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az általalok katholikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ czim alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márc. 6-án.

Előfizetési árak: Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr., negyedévre 1 frt 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr. Előfizethető a kiadóhivatalban és minden megyei postahivatalnál.

Felelős szerkesztő:
Németh Ödön.

Megjelenik hetenkint 2-szer: szerdán este és szombaton este. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Székesfejérvár, kigyó-utca 9. szám. Hirdetések helyenként 50 kr. Bély-gilleték külön 30 kr.

A görög háború.

(K. A.) Amibe eddig a nagyhatalmak féltek belekapni, amiért egymásután kiűzötték egymásnak a diplomáciai jegyzéket, széthordja a hir, hogy abba Európának egyik legkisebb, de leginkább érdekelt királysága belekapott. Hisz az ő népét gyilkolja a török Kréta szigetén, s a haladók horgése, a legyilkoltak jankiáltásai áthallatszottak arra a földre, mely annyi nemes úrral lön megöntözve, oda hallatszott a görög nemzet fülébe, melynek multja annyi tanulságot szolgáltat a jelennek!

Mindenesetre jellemző Európára nézve, mely nem szűnt meg keresztény lenni, hogy tétlenül nézte a keresztények sajnálgatását, legyilkolását, a beteg török hatalom gyáva tulkapasait. Melyik nagyhatalomnak áll érdekében, hogy ez a türehtelen állapot folytonos izgalomban tartsa Európa keresztény polgárait? Hja az érdek! mint mindig, ugy most is ez csinálja a politikát, az orosz érdek teszi azt, hogy sem egyik, sem a többire rátenné a talpát az északi jegesmedve és jaj volna annak, ki zsákmányolásában háborgatni merné.

Hanem azt nem nézik, hogy ennek a fanatikus gyilkolásnak megszüntetése és a török erkölcsének megátlása közös érdek.

Hát mit szólnak hozzá a közönyös hatalmak, hogy a törökök ezután vérszemet kapnak és a mézarlást folytatják európai keresztény alattvalóikon?

Ezt is elfogják nézni? Dehogy, hiszen a tűz saját házukba kapna; most a más háza ég, hát egyedül csak arra szoritkoznak, hogy a háztetejéről az odarepülő tüzes perjéket elhárítsák.

Kíváncsian néz Európa a görög vállalat elé, pusztán szimpatihájával, vagy talán egy kis biztatással is kíséri, ki tudja? A görög király rokonságban van a hatalmas dinasztikkal s ez a körülmény arra enged következtetni, hogy a görög csapat előfutára egy nagyobb szerű európai mozgósításnak. A hatalmak előre küldték azt, a ki a török kérdésben leginkább érdekelt van. De ezek csak feltevések, a diplomácia jelenleg sokkal is hallgatagabb, mintsem az eseményt komoly jelentések alapján tudnánk mérlegelni; nincs más szerepünk az események színterén, mint a jóakaró szemlélő szerepe. De ezzel össze van kapcsolva a bírálás joga is.

Először is kárhoztatjuk a sok jegyzékváltást, ígéretek kicsikarását, melyek az állapotokon éppen nem segítenek. A mulalmán semmiféle ígéretet sem tart kötelezőnek, melyet a keresztényeknek tesz; nincs ott diplomácia, a törököt nem lehet elválasztani a politikustól s hogy az eddigi fáradság kárba veszett, csakis az ismeretes török csalásának, hitetlenségnek lehet

tulajdonítani, mely nem tartja a keresztényt embertársának. A gyámság alá való helyezés és az államadóságoknak a hatalmak által való konvertálása sem teremt jobb helyzetet, sőt a dolgot még jobban elmérgesíti. Az a padisah, ki ott ül azon a trónon, melyről vagy egy palotaforradalom, vagy egyéb körülmények leszólítják, szorongatott helyzetének okát ismét a keresztényekben találja s megtorlásokról gondolkodik. Látszólag teljesítette a hatalmak kívánságát, de titokban ki tudja mi féle utasítások mentek szét az ozmán birodalomban?

Itt az idő, hogy Európa végre belássa, miszerint civilizizált államok között ilyen népet túrni nem lehet mely ellensége a kereszténységnek s vele együtt a polgáriasságnak. Hogy az európai rész felosztassék a hatalmak között, nem kívánjuk, sőt félünk tőle; tiltja ezt monarchiánk érdeke, mely a Balkánon veszélyeztetve volna. A szláv elem tulsulya nagy veszedelmeket okozhatna nekünk.

A török birodalmat lehetetlené kell tenni! Minden téren, minden vonalon vegyék kezükbe a hatalmak Törökország kormányzatát. Közös megállapodás szerint küldjék oda meghatalmazottjaikat, kik városok, területek és tartományok szerint kormányozzanak. Egy európai kongresszus szabná meg a teendőket. Igaz, hogy nem menne vér, háború nélkül, de gondolják meg azok, a kiket

Sinite parvulos...

Irta: Ada Negri.

Ha elhagyott keresztutak előtt,
Vagy a világ lármája közepett
Találtak árva, gyöngye gyermekét
Halvány arczút, félénk tekintetűt.

Ki anyacsókra vár reménytelen,
Siratva néma sirhalom felett
Legdrágább legszentebb emlékeket:
Fosztatók nekem, ő lesz gyermekem.

Magamnál tartom mindig. Estvelen
Kereszte téve a kicsiny kacsókat
Vele — helyette legszebbik koromnak
Imáit mondom halkán, csendesén.

A szót, a mely nemes bizalmat ad,
Én mondom el komolyan és szelíden:
Én pótolom majd, én helyettesítem
Az elvesztett gyöngéd jó anyát.

Elmondom majd: munkából áll a lét,
Elmondom: megbocsátásban a béke

S mint kincset rejtem el szelíd szívébe
A jó, nagy és igaz szeretét.

Mindazt mit Isten jót adott nekem:
A gondolat hatalmas erejét
Lelkébe öntöm és körébe még
Lassan virágnak fonyadt életem.

Mig hajlok én a feledés felé
S már főkötöm lesz és ssemüvegem:
Vidám lesz ő, hevül es nényeken,
Keze munkáé, szíve Istené.

Remélve néz az élet hajnalára,
Mely éltető magod, te nagy világ!
Mint napsugárba fiatal virág,
Mint nap felé a nyugtalan madárka.

S békén halok meg: caélom elnyerém,
Hogy nem hiába türtem és szerettem;
Emlékeim él erős, nemes kebelben
S igaz sóhaj száll nyílt sírom felé.



A ternó.

— A „Fejérmegyei Napló“ tárczája. —

Irta: Kóródy Béla.

Bogdán Menyus bátyánk azt szokta mondogatni jó pillanataiban az anyjuknak:

— Ha én egy szép napon elmegyek a lútrisholtba és kocsin látás haza jönni, akkor örömdömben üsd be, valamennyi ablak van, verj be minden ajtóüveget, ne kimélj semmit! érted? semmit, mert akkor beütött a ternó.

Zsófi néni ilyenkor fel se pillantva kötéséről, csak bólongatott rá tornyos fejkötőjű fejével:

— Bizony! bizony! Bár ugy tehetnék, bár...

Az pedig rettenetes nagy mondás volt Menyus bácsitól, mert hirhedi zsgorinak volt kikiáltva, egy megtestesült Harpagonnak, a ki csak egyre nem sajnálja a pénzt: a lútrira. Az volt a szenvedélye. A szegényeket gorbombán elkergette; de ha jött vagy egy részeges banya és nagy titkolózva fülébe sugta álmában látott szárait, biztosan dus borralaló ütötte a markát.

Agyánál a fal tarkállott már a szárok ezreitől, mert az álmában látott számokat felébredésekor sietett a falra írni, nehogy reggel elfeledje. Azután horkolt megint tovább. Másnap első dolga volt a látott számokat megtenni.

illet, hogy egy beteg ember kedvéért nem szabad életveszélynek kitenni több egészségesebb embert. Ha egy civilizálatlan nép eltűnik Európából, ha biztos szerekekkel halálra kárthatjuk, nem fogjuk a veszteséget érezni, sőt nyer vele a kereszténység, mely fanatikus üldözőjétől fog megszabadulni, Európa pedig egy műveletlen földet nyer meg a haladás áldásainak.

Rokonszenyvünkkel kísérjük a görög harcosokat Kréta szigetére, az eredményt sejtethetjük, ha nem kap segítséget azoktól, a kik helyett tüzbe megy. Ohajtjuk, hogy ez a vállalat, mely egy nagy világtörténelmi eseményt zárhat magában, Európa békéjére nézve sikeres legyen. Vegyék ki részüket ne csak a kezdeményezés, hanem az eredmény dicsőségéből is!

— Szemere-banquet. Mégis van még érzék bizonyos körökben nemzetünk bajai iránt, az őszinte szó nem hogy dissonantiát hozott volna abba a körbe, melynek a lovagias gondolkodásmód a jellege, hanem éppen ellenkezőleg, teljesen függetlenül kimondják Szemerével különböző pártárgyalatu tagjai: Nem boldog a magyar!

Régen, talán mégsem olyan régen, hangzott el Széchenyi ajkairól ez a szó: Magyarország nem volt, hanem lesz! s most, midőn nem értik meg Széchenyi eszméit, midőn a corruptió orgiákat ül a nemzet testén, fel meri emelni szavát egy férfi, ki talán saját fülével hallotta a jóslóket, elborult lélekkel sühajtja, hogy a jóslat nem teljesült, mert nem boldog a magyar.

Az őszinte szókimondót jöttek össze ünnepelni barátai, a kik megértik és felfogják a kijelentés nagy horderejét. Hisz' a mai politika dicsősézik azzal, milyen áldásos intézményekkel boldogította a magyar hazát, hogy az megvárdoktatásokba nem is került, hogy az boldogítani fogja a hivat és nem hivat egyaránt. Nem egyéb, mint áltatás, mint rejtegetése egy borzasztó sebnek, mely ha idejekorán nem orvosoltatik, a nemzet életébe kerül.

Összejöttek hát a nemes érzésűek, köztük

— Egyszer csak be kell hogy üssön a ternő, — szokta mondani. — A szerencse is olyan mint a szép asszony: sokáig járta maga után, sokszor fűgét mutat; de ha kitartóan udvarlunk neki, majd csak meghallgat egyszer, — és jelentősen hunyoritva nevetett s dörzsölgette száraze kezét.

A „kitartó udvarló“ pedig csakugyan nem olyan alak, hogy rámosolyogjon a legcsalább szép asszony: a szerencse. Középső kis emberke ugyanis Menyus bácsi, tekintélyes potrohhal; rövid, vastag nyakát csak ugy tojtogatja a szorosan reá csavart nyakkendő, mely miatt rendszeren oly vörös az arca, hogy minden perczen szélhűdéstől lehet féltetni. Bozontos nagy fején egy ütött-kopott czilinder fészkel, versenyezve zsirosságban a térdig érő, lebenyekkel ellátott kabáttal, mely olyan kirivóan vörhenyes rókaszinű, hogy a szomszéd földesur Káro és Cziczke agarát korbácsal se lehet elszoktatni arról a botrányos tévedésről, hogy Menyus bátyánkat ne nézzék rókanak. Valahányszor ott hevernek a kapu előtt, tétlenül ásisozva és megpillantják, ucezu neki! rohannak hangos ugatással utána, és ugyan kell Menyus bácsinak forgolódnia meg hadonáznia a botjával, hogy tiszteletteljes távolban tarthassa őket a lábikrájától és hogy valamikép a bestiák között ne maradjon a kabátja csicske. Ilyenkor aztán mindig bosszusan dörög; de azért első ízben kikereste a „Legujabb valódi egyiptomi álmoskönyvben“ hogy: „Agár kutyáktól megtámadatni nem jó, 13, 71, 24“ — és a lutriba rakta. Kabátjához hasonló színű mellényének zsebei rendszeren tömve

a néppártnak három kitűnő tagja: ifj. Zichy János gróf, Zichy Aladár gróf és Mocsizényi Pál képviselők, kik a nevezetes banketten felköszöntésükkel hozzájárultak az ünnepély fényéhez.

Kívánjuk, hogy a nemzeti kaszinóknak sok Szemere Miklósa legyen, a ki oda merje mondani a politika hazug profétáinak: Nincs igazad, nem boldog a magyar!

— Ellenzéki szervezkedés. Veszprém-megye után Gömör-Kis-Hontvármegye becsületes ellenzéke bontotta ki a zászlót, hogy a most mindent monopolizáló-hamis szabadelvűség ellen közös aetára hívja fel a megye összes ellenzéki férfait politikai pártkülönbség nélkül. A mozgalom élén a megye legnevesebb, függetlenül gondolkozó férfai állanak, a kik nyílt-levélben hívják fel a vármegye összes ellenzéki polgárait, a kik a hazának pusztulásán nemcsak keseregni, hanem az erők tömörítésével — önmagukon segíteni is akarnak, ébredjenek immár öntudatra és a haza iránti kötelességeik ismeretére s azután így folytatják: „Ne vitatkozunk ma azon, hogy a politikai elvek melyiket tartjuk egyenkint legjobbnak, legüdvösebbnek; és különösen ne keressük azt, mi választ el egymástól — hanem ellenkezőleg, keressük azt, a mi egy esit: az összekötő kapcsolat; hogy egyesített erővel a közös ellenség ellen küzdve, ezen rendszer mindent elorsvasztó nyomása alól felszabadulhassunk! Nehogy, mint eddig, különböző táborkba széttagolva, egymás erőit ellensúlyozva — saját romlásunkra — elleneinknek tegyünk öntudatlan szolgálatot.“ — Szép szavak; bárcsak Fejérmegye független becsületes ellenzéke is megértene Veszprém- és Gömörmegyék hazafias polgárait, felébredne téli álmából, hogy egyesült erővel verné ki az ország és a megye tanácskozó termeiből a konczesló, fából vashidakat építő politikai strébereket!

— A kvóta felemelés ellen. A kezdeményező vármegye, mely a megyei közgyűlésen a kvóta felemelés ellen tiltakozott, Heves-megye volt. Ezt követte Fejérmegye tiltakozó közgyűlése, hol egyhangu s nagy lelkesedéssel hozott határozatot a kvóta csökkentésére. A többi vármegyének ezen tárgyban megküldött átirat már eddig két vármegyét Komárom és Somogy-megyét inditotta hasonló határozatra, hogy tiltakozzanak a kvóta felemelése ellen s ezen célból intézzenek feliratot az országgyűlés alsó házához.

voltak lutriszelvekkel, Bő nadrágját pedig oly hosszúra szabatta, hogy egész sor ránczot vetett nagy cipője fölött, melynek sarkai nagy vonzalommal látszóttak egymás iránt viseltetni, annyira összetiporodtak. Fülcsikítő kopogásukat pedig az egész város ismerte.

Augusztus végén egy szép délután Menyus bácsi a piacon keresztül egyenesen a trafik felé iparkodott, mely egyszersmind lotógyűjtőde is volt. Mellette impozitor unokaöcsése, Gyuri somfordált. Egyébként pajkos arczán valami különös kunyoráló vonás ült. Látszott rajta, hogy vásott a foga az öreg ur bankóira. Menyus bácsi azonban rendithetlen.

— Nem adok s punkum! De nem is adhatok. Honnan?! mondd csak miből adjak, Gyuri öcsém? Koldus vagyok, a számtól kell hogy elvonjam a betevő falatomat, — itt Menyus bácsi kihuzta zsebéből a nagy koczkázott kék „zsebbeli“-jét, hogy szeméit megtörülgesse, — megvonom magamtól a mindennapi kenyereket, hogy megkisértem a jóléthez jutást. Várj csak, várj Gyuri öcsém! Most nincs pénzem; de lásd itt van három nagyszerű számom: 18, 7, 23, ezt meg kell hogy tegyem; ha beüt a ternőn egy ropogós százas üti a markodat!

— Becsületére mondja Menyus bácsi? — kapott a szón Gyuri.

Menyus bácsi kiegyenesedett és tekintélyes mozdulattal toltá homlokára a pápaszemét.

— Mi-micsoda?! Mikor szegte meg, te kölyök, egy Bogdán Menyhért a szavát? Mi! he?!

HIREK.

— A pápa áldása. A pápa Apponyi György grófnak, ki tudvalevőleg hosszabb ideig súlyos betegen feküdt, apostoli áldását küldötte, melyet Rampolla bibornok a következő táviratban tudatott a beteg gróffal: A Szentatya Kegyelmességednek súlyos betegségében apostoli áldását küldi Rampolla.

— László gyermekhon. József főherczeg és fenséges neje Clotild főherczeg asszony ama nemes terv létesítésén fáradozik, hogy a boldog emlékü László főherczeg emlékezetére az Adria partján menedék helyet alapít az enyhe tengeri levegőre szoruló beteg gyermekek számára. A kórházat László-gyermekhonnak hívják és a Franz pápai Martius által épített kastélyban van. A menhelyen Kneipp-intézet is van, az pedig, hogy tengerparton fekszik, nagy előnyére válik. Az üdvös eszméhez a magyar társadalom pártfogását kéri az főherczeg, s erre nézve Jókai Mór-hoz intézett levelet, a ki maga ezer koronát adott a főherczeg eme ritka áldozatkészségére és nemes szívűségére valló emberbaráti intézmény céljaira. Az intézmény, a mint bennünket értesitenek, április havában nyílik meg és felvesznek 5-14 éves gyermeket, nemzeti és valláskülönbség nélkül.

— Fülöp orleansi herczeg Fiumében. Fülöp orleansi herczeg, ki feleségével Mária Dorothea főherczegnővel már hetek óta Fiumében József főherczegnél tartózkodik, naponkint kirándulásokat tesz a kíséretében levő francia és fumei urakkal; tegnap délután a tengerészeti hatóság „Ella“ gőzbárkájával a Veglia szigeten fekvő Castelmuschio öbölbe rándult vadászni. Fülöp orleansi herczeg már napok óta készült hajtóvadászatot rendezni farkasokra, de ezt az enyhe időjárás eddig megakadályozta.

— A herczegprimás születés napja. Vaszary Kolos herczegprimás tegnap töltötte be életének hatvanegyedik évét. Az esztergomi rezidencián, — mint tudósítónk jelenti — nagy ovációkban részesült ez alkalommal a herczegprimás. Budapestről is sokan üdvözölték táviratilag. Az érseki vikárius szerencseki-

Gyuri azonban már nem várta be az ezt követő präletőt, hanem elpárolgott Menyus bátyánk köréből.

Menyus bácsi még egy darabig nézett utána nagy hűmögögetve, azután elbaktatott a trafik felé és ott bediktálta:

— 18, 7, 23. Jó számok, nagyon jó számok. Álmomban egy nagy kigyó hevert az árokban, és ezek a számok látszóttak rajta; 18 a fején, 7 a hátán, 23 a farkán. Jó, nagyon jó számok, ki kell hogy jöjjenek. Mulhatatlanul nyernem kell!

Hazafelé menet kiszámította, mennyit nyer a ternőn. Huszezer forintot. Tyűh! egy egész vagyon! . . . Annyira elmerült a nagy számolásba, hogy majd beleütötte az orrát egy szembe jövő alakba.

— No! no! Hát nem elég széles az út, atyafi? — rivalt Menyus bátyánk. — Hát nincs szeme hogy fényes nappal . . . Ejnye ilyen-amolyan adta-teremtette kölyke! — ordított botját emelve, mikor felismerte Gyurit, a ki — csodálatos — épp oly elmerülten jött szemköztt vele, kezében egy sürgős levéllel. Gyuri persze nem várta meg a dolog végét, hanem bocsánatkérések közepette odébb indult a posta felé, ott hagyva házastárs Menyus bácsiját az út közepén.

— Nem értem, mi lelte ezt a kölyköt, pár nap óta egészen megbolondult. Csakhogy már egyszer elmegy az iskolába! Egy kenyérpasztító ingyenélővel kevesebb lesz a háznál . . .

Három nappal később Gyuri léleksza-

vánatait Cséka Nándor fölszentelt püspök érseki vikárius, az esperesi kerület papságát pedig Bogisich Mihály czimzetes püspök, budavári plébános tolmácsolta. A budai primási palotában az üdvözlők számára kitett iven számos kifűnőség írta rá nevét.

— **Egyházmegyei hir.** Bulics Ferencz budakeszi h. plébános f. hó 13-án délelőtt 11 órakor tette le a plébánosi esküt Steiner Fülöp dr. megyés püspök kezébe a püspöki udvari képalában. — Szívvel gratulálunk az új plébánosnak és kitartó, lelkes buzgalmat a mostani nehéz viszonyok között az új plébánia vezetéséhez.

— **A király fővadászmesterének öngyilkossága.** Wolkenstein gróf fővadászmester csütörtökön éjjel lakásán, Bécsben agyonlőtte magát. Az öngyilkosság híre már tegnap délelőtt elterjedt Budapesten is s nagy szenzációt keltett. A fővadászmester öngyilkosságának oka valóságos rejtély és a kik az ő törhetetlen jókedvét ismerték, azt hiszik, hogy csakis pillanatnyi elmezavarában követhette el végzetes tettet. Az öngyilkos 56 éves agglégény volt. Már napok óta észlelték rajta nagyobb fokú idegességet, izgatottságot s kedvetlenséget. — Vadászfegyverét használta gyilkoló-szerű, melynek golyója a fejét teljesen szétrombolta.

— **Községi képviselő választás Moórrott.** Szerdán február 10-én folyt le a községi képviselő választás Moórrott a moóri zsidók és hivatalnokok teljesen pártszínezetűvé akarták a választást tenni, a liberális jelöltek már napok óta etettek itattak. Ilyen körülmények között kénytelen volt a néppárt is jelölteket állítani. Az eredmény pedig igen örvendetesen végződött, a menyiben egyetlen liberális jelölt sem tudott bejutni a községi képviselő testületben. A megválasztott községi képviselők kivétel nélkül mind néppártiak.

— **Felolvasó estély.** A székesfejérvári belvárosi katolikus kör 1897. február hó 14-én Kossuth-utczai helyiségében felolvasó estélyt rendez, melynek érdekes műsora a következő: 1. Kápolna. Kreutzer K.-tól. Férfinégyes. Előadja az énekkar. Kneiffel Ferencz székesegyházi karnagy vezetése mellett. 2. A természet tudós kedélyvilága. Értekezés, tartja: dr. Hang Dániel, cist. főgymn.

hadva a kertben hátrafelé a méheshez, a hol hol Menyus bácsi délutánokint szundikálni szokott. Egy sioux-indiánhoz méltó üvölséssel lökte be az ajtót és beesett rajta, majd az ölébe hullva Menyus bácsinak, a ki békés al-mából emigy felriasztva azt vélte, hogy egy rablóbanda ül már a nyakán és majd a guta ütötte meg ijedtében. Gyuri be sem várta, hogy reá ripakodják Menyus bácsi, hanem rákezde:

— Heureka! Vívát! Menyus bácsi, be-ütött a ternó! Hurráh száz forint! — És örö-mében olyan pironeteket csinált, hogy egy prina ballerínának is dicsőségére vált volna.

Menyus bácsi reá rohant és befogta a száját.

— Hallgass már te szerencsétlen! hiszen ugy bömbölsz itt, mint egy viziló! Az egész szomszédságot fellármáztad. Hát csakugyan igaz? Nem tévesztetted el? Mi! he! — E kérdések alatt azonban reszketett a nagy izgatottságtól és egész szederjessé vált az arca.

Gyuri égre-földre esküdzött, hogy igaza van.

Erre aztán már Menyus bácsi is neki iramodott a lutris ház felé, úgy hogy a fürge Gyuri alig lihegett a nyomában. Az utcán azonban már mérsékelte lépteit, nehogy a járó-kelők kiolvassák az arczából hallatlan szerencsését. Mikor már csak pár lépé-nyire voltak a lutrisbolt táblájától, majd ki-nézte a szemeit a nagy iparkodásban, mialatt sürrién törülgette zsebkendőjével a fejét, mely-ről csak úgy csurgott az izzadság. Való igaz

tanár. 3. A z é j. Zeneje Schubert Ferencztl. Előadja a férfikar. 4. Amigre a föld mozog. Uti élmények. Felolvasa: Scheirich Antal theol. tanár, szeminariumi lelkiigazgató. 5. A kanyargó Tiszamentén. (Népdal.) Lassu. Ezerével terem. Friss. Dallamát szerző: Szentirmay. Előadja a férfikar. — A sokat ígérő felolvasó estély iránt az intelligencia körében nagy az érdeklődés.

— **Hangverseny** Bärenreiter Lipót hegedü-művész hangversenye, folyó hó 11-én többek közreműködésével fényesen sikerült. — Tárgy-halmaz miatt lapunk jövő számában bővebben ismertetjük az estély lefolyását.

— **Felolvasás.** A Szent-Lászlórol nevezett főkath. kör f. hó 11-én a kortagok nagy számu részvétele mellett felolvasást tartott. Chay Antal a lelkők a magyarok megtéréséről és ezzel kapcsolatban a kath. vallásnak a magyar nemzetre való üdvös lefolyásáról értekezett.

— **Szép alapítvány.** Mély tiszteletüket és hálájukat fejezték ki Ereky Altonz cist. főgymn. tanár volt tanítványai avval, hogy gyűjtést rendeztek maguk között egy emlékalapítványra, melynek kamatjait a székesfejérvári kath. főgymnazium legjobb matematikus tanulója nyeri el éventki. Az alapító levél e hó végén lesz át adva Ereky Alfonznak, a pénz pedig a főgymnazium pénztárába lesz betéve.

— **Manning bibornok megtérése.** A mi nekünk gyarló és véges halandóknak véletlen, az a mindeneket átlátó Istenre nézve nem véletlen, hanem általa jól elkészített s öröktől fogva előre látott dolog. Ilyes volt az alkalom is, mely századunk egyik legkiválóbb főpapjának a protestáns vallásból való megtéréséhez emberi elmére nézve látható kiindulás pontjához szolgált. Manning bibornok már mint protestáns lelkész is híres szónok vala. Egy napon egy művelt prot. nő látogatta meg őt. Beszélgetés közben a nő csodálkozását fejezte ki, hogy Manning a Szent Lélekről még soha sem prédikált. Kérte, hogy beszéljen már erről a magasztos tárgyról is, vagy adjon neki a Szent Lélekről más alakbar felvilágosítást. Manning megígérte a nőnek, hogy kívánságát teljesíteni fogja. El kezdett kutatni a protes-táns theologusok könyveiben; de sehol sem talált kielégítő tanítást a Szent-Lélekről. Ek-

kor az a gondolata támadt, hogy meg kell néznie a katolikus theologusok műveit. Meg-tette, s ime nemcsak a Szentlélekről szóló tant ott teljes meglepődésére előadva megtalálta, hanem azivében ellenállhatatlan ösztönt érzett az elővett katolikus dogmatikusok művei többi részeinek az elolvasására is. Így támadt aztán lelkében az a világosság, hogy egyedül a kath. egyház adja elő Krisztus Urunk igaz tanítását. Sem Manning, sem az ő prot. hive, nem is sejtette, hogy a Szentlélekről szóló tanítás ke-resése Manning visszatérésével fog végződni a kath. egyházba. A mi nekünk véletlen, az a jóságos Isten előtt öröktől fogva elvégzett do-log. Aldottak legyenek az ilyen véletlenségek!

— **Nagy bányász-sztrájk.** Temesvárról jelentik, a resiczai, aninai és oravicai telepe-ken dolgozó tízezer bányász az új társalda miatt általános sztrájkra készül. Tegnapelőtt tartott gyűlésükön elhatározták, hogy szombaton kiállanak a munkából. Az igazgatóság lázadástól tart és ezért nyomban katonasággal telegráfalt a szomszédos helyör-ségekre. Temesvárról két század yalagos ment Resiczára, Fehértemplomból pedig ugyancsak két század vonult be Aninára.

— **Förangu műkedvelők jótékonycselelő előadása.** A budapesti förangu társaságban egy igen érdekes jótékonycselelő előadásra ké-szülnek, mely e hó végén lesz a Várszínházban gróf Károlyi Sándorné, született Korniss Clarissa grófnő védnöksége alatt álló rákos-palotai gyermek-menhely javára. Az előadásra báró Nopcsa Elek intendáns már átengedte a Várszínházat. Előadásra fog kerülni Almási Tihamér „Két év múltán“ című egyfelvonásos és Scribe „A diplomata“ című kétfelvonásos szindarabja. Lesz ezenkívül három előkép, a melyekben förangu kölgyek és urak fognak szerepelni. A két szindarabban a főbb szerepeket Lónyay Margit grófnő, Radvánszky Ella báróné, Széchenyi István és László, Bánffy Miklós, Wenckheim József és Apponyi grófok fogják játszani. A próbák már naponkint folynak. A szindarabokat Náday Ferencz, a Nemzeti színház művésze, az élő-képeket pedig Vágó Pál festőművész rendezi.

— **Tűz.** Mint tárnoki leveleznök írja ott febr. hó 10-én reggeli 6 órakor Milhanzer István istállója belülről eddig ismeretlen okból kigyulladt. A tűz oly rohamosan terjedt, hogy a bent levő szarvasmarhákat csak nagy nehezen

volt. Gyuri nem tévedt, ott piroslottak már messziről a kedves számok: 18, 7, 23.

Gyuri itt ujra meg akart egy üdvívalgást eresztelni, hanem Menyus bácsi egy kemény oldalba-bökéssel a torkába nyekkentette a szót.

— **Hallgass már te szerencsétlen!** Ne áruld el időnek előtte! Kedves Gyuri öcsém, legyen eszed és hallgass, még reám csöditet az éjjel valamennyi kapzabtyárt a sörnyékről. Ne szólj még Zsófi nénédnek sem, érted-e? Gyöngye szegény! Még rosszul lesz örömeben! És a mellett még kifecségi . . .

Azzal vonszolta öcsését karonfogva haza-felé.

— **Hát az ígért száz forint? —** kapott végre a szón Gyuri.

— **Mit? Száz forint? Csakugyan annyit ígértem? . . . Nem ötvenet? Elég neked ennyi is. Mit csinálnál annyi tenger pénzzel?**

— **De hiszen száz forintot ígért Menyus bátyám, ha beüt a ternó. Hurr . . .**

Itt ujra neki akart fogni a hurrázásnak; de az öreg ijedten fogta be a száját.

— **Nem hallgatsz már el te?! Te viziló! . . . Jól van no! Megkapod a száz forintodat. De aztán pusztulj is előlem, te iskolakerülő! Még ma bemegy Z-be a kollegiumba, érted-e? Holnap ugys elseje van.**

Ezalatt hazaérték. Ott benn azután át is adta Gyurinak a száz forintot, titokban, hogy Zsófi néni mit se tudjon felőle. Gyuri azután sietett is elpárologni.

Menyus bácsi pedig rohant megint hátra a méhesbe. Ott azután már nem tartott semmitől, leoldta nyakáról kendőjét, mely már meg-

fójtással fenyegette, lehemperegett a gyékényre és mint egy gyermek, rugdalt, kapálódzott a lábaival nagy örömeben.

Másnap alig várta, hogy elmehessen gyönyörködni a számaiban. Zsófi néi pedig oda ült az ablakhoz és szokása szerint fejelgette harisnyáit. Egy félóra elteltével gyors kocsi-robogást hall, kitekint és ott látja férjét egy idegen ur társaságában, a mint éppen a kapu előtt megállítják a kocsit. A jó léleknek, a ki egész életében rajba volt ura akaratának, erre eszébe jut férje évek óta ismételtgetett meg-hagyása, nagy szerencsét sejt, elfogja a váratlan öröm extázisa, felugrik és zsupsz! egyik ablakot a másik után kezdi beverni a felkapott zsámolylyal.

Menyus bácsi, a kit féleszméletlenül akkor emeltek ki a kocsiból, feltekintett a nagy eső-römpölés: és majd kövé vált ijedtében, látván, hogy mit mivel élete párja.

— **Megállj aszsony! —** ordított elkéklüten, — ne őlj meg! Ugys tönkre vagyok tével Végem van! . . . Jaj a lábam! — sziszszent fel utána, olyan lamentációt csapva, hogy Zsófi néni azt se tudta, hol áll a feje a nagy rémületlől.

Az orvos, miután Menyus bácsi lábát kellő módon bepölyvázta deszkák közé és lefekettette, elbeszélte neki a történeteket:

Az öreg ur, szokása szerint, reggel elment a lutris bolt elé és előbuzva mellénye zsebéből a szelvényét, nézett nagy gyönyörűséggel a táblára. Egyszerre azután csak elfeledődött, a fejéhez kapott, majd dühösen berontott a boltba

tudták kimenteni. Hogy nagyobb baj nem történt az a tüzoltóságunk a helyszínén történt gyors megjelenésének köszönhető, amely azután a lakosság serény munkájával a tüzet csakhamar lokalizálta, úgy hogy csak az istálló esett a tűz martaléku, u melléképületeket azonban mind megmentették.

— **Tömeges áttérés.** Nagy-Sajó, beszterce-naszódmegyei községben a napokban 89 férfi és nő tért át a görög keleti vallásról a római katolikusra. A hitvallást az új hívek D e c s e i Péter főesperes, beszercei plébános kezébe tették le, kinek S z a n t h ó István tekei plébános és M e i s e l József káplán segítkezett. Professzió előtt és után Décei szívhez szóló szavakban buzdította az új híveket mindama kötelességekre, melyek részük háramlanak. Az új katolikusok meggyóntak, s a mise alatt megáldoztak. Az egész vallásos aktus T e l e k i Elemér gróf kastélyában ment végbe, ki erre a célra két termet engedett át, melyet erre az alkalomra felszenteltek. A nemesszívű gróf a két termet továbbra is meghagyja örök emlékül kápolnának. Ez az áttérés nemzeti szempontból is fontos, mert ez az áttért románok magyarosodását is jelenti.

— **Fogoly Jánosok.** Szörnyen szapora név az a János. Ezen állítást csattanósan beigazolja a székesfejérvári rendőrség börtöne. A mai nap nyoloz egyen hússal s kesereg a szabasáért. Titkon sirnak, egy egy köny végig gördül arczaikon, hogyne, hiszen nem sütkérezhetnek a Nádor-utca aszialt járdáján. Eszükbe se jutott az a mit városunk délczei főkapitánya vett észre, hogy mind a nyoloz gyászvíz, nemcsak kinézésre, nemcsak helyzetére és érzelmre hasonlitanak egymáshoz, hanem még névre is. Mindegyiket Jánosnak hívják. A fogoly Jánosok csavargási mániában vzenvednek.

— **Uzsoras milliomosok.** A nagyváradi ítélőtábla uzsora vétsége miatt vád alá helyezte az aradi milliomos N e u m a n n t e s t v é r e k czég tagjait, a kiknek szeszgyárak, gőzmalmok és nagy földbirtokaik vannak. J a k a b f i y Vilmos földbirtokos panaszolta őket be uzsoráskodás miatt, mert 1885. óta felhasználják megszorult anyagi helyzetét. Tíz év előtt 40.000 forint kölcsönt vett fel tőlük s ekkor köteleznie kellett magát, hogy évi gabona-termését nekik adja el a piaci áránál 70 krajczárral olcsóbban. Később ismét vett föl náluk kölcsönt a még nagyobb kamatra. A harmadik kölcsönnél is lekötötte évi termését, még pedig oly módon, hogy 21.600 méterháza gabo-

és rávetette magát a mit sem sejtő Nyakigláb zsidóra, Abel urra.

— **Haramia! sikkasztó!** Hova tetted a számjaimat?! — ordított rá, — rögtön tedd vissza, vagy megfojtalak! — És ugyancsak rázta és fojtogatta a megijedt boltost, a ki hiába esküdzött, hogy a mai számok a helyesek, a tegnapiak előtte megfejthetetlen elnézésből kerültek a táblára.

Menyus bácsi azonban nem volt kapacitálható. A vége azután csak az lett a dolognak, hogy a boltos és két segédje nem éppen a legyöngédebben „kihelyezték” Menyus bácsit a boltból a piacra. Menyus bácsi nagyot nyekkent, azután iparkodott föltápaszkodni, de visszaesett; ott maradt a földön, féleszméletlenül és kifize-módott lábál . . .

— **Hol a lutricédulám?** Viszik a ternómat! — kiabált a mellékszobában Menyus bácsi lázas álmában, mire az orvos félbeszakítva elbeszélését, hozzá sietett, követve a szemeit törülgető Zsófi nénitől.

— **Az imposztor Gyuri levele,** egy temesvári barátjához czimezve, idézte elő az esetet, mely levél így szölt:

„Kedves barátom! Légy szíves és sürgőnyözd el levél vételének napján délutáni egy órakor a következőket: Abel Jakab, Kerelő-Nagy-Piripócs. A mai húzás eredménye: 18, 7, 23, 76, 48.

nát adott át tartozása fejében. A buzát azonban 4 frt 50 krért vették át méterhásként, mikor annak piaci ára 7 forint 30 krajczár volt Aradon. Jakabffy ilyen módon 128.325 frtnyi tartozására 35.200 méterháza gabonát, birtokainak kilenc évi termését szállította a Neumann testvéreknek. A czégnak négy tagja van: Neumann Samu, Ede, Sámuel és Adolf, a kik mindnyáját vád alá helyezték.

— **Keresztény színház Párizsban.** A napokban emelte fel tiltakozó és óvó szavát a magyar képviselőházban Molnár János orsz. képviselő a színházak erkölcsrontó irányzata ellen, a mely ellenkezik a színházak nemesítő czéljával s nagyon alkalmas a lelkek megmértelyezésére. Ez a veszedelmes irányzat kész-tette a francia főváros, Párizs keresztény vezér-férfiit arra, hogy részvénytársasággá alakulva, egy oly színházat létesítsenek, a hol a tiszta erkölcsöket tanítják, a hol a hittel gnynt nem üznek s a vallásos szent jelvényeit nem használják föl durva élcelődésre. A színház czime „Theatre Corneille” lesz s élén a francia katolikus világ előkelőségei állanak. Bizony, a jöreköcsökből kivetkőzött fővárosban is nagyon elkelne egy ilyen színház . . .

— **Ismertlen tolvaj.** Csütörtökön reggel szomorú valóságúra ébredtek S z a b ó Pál és P u k a n e s i k János, Ganzl bérköcsulajdonos kocsisai. Valami ismeretlen tolvaj ellopotta szerdán éjjel mindenüket az ősz-utczában levő istállójukból. Még egy ruhadarabot sem hagytott emlékül az enyveskező tolvaj. Azonban, úgy látszik, nem sokáig bírta a nagy csomó ruhát vinni, mert egy részét elhánnya a kigyó-utczában levő Mader-féle ház előtt. Ugyanazon éjjel a Toma-féle házban levő keményítő-gyár udvarán is járt tolvajlasi szándékkal valaki, a miből a rendőrségnek a gyanuja a keményítő-gyáros egy volt szolgálja ellen irányul, ki ellen a körözés meg is indult.

— **A tartalékos tisztek fogházbüntetése.** A honvédelmi miniszter 4781-ik számú rendeletében a közös hadügyminiszterrel egyetértőleg, a tartalékos tisztekre kiszabott fog-sáfgenyítések végrehajtása tekintetében, a kö-vetkezőképpen intézkedett. A tartalékos tisztek, kikre fogházfenytést szabtak ki, írásbeli parancsossal utasítandók, hogy a parancsnok által meghatározott időben, ha pedig az időpont nincs meghatározva, úgy az illető parancs kézbesítésétől számítandó 3 hónap alatt a parancsnok megjelölt parancsnokságnál a fenytés kiállása végett jelentkezzenek. A tartalékos tiszteknek továbbá azt is be kell jelentenie, hogy előre-láthatólag, melyik napon fogják a büntetést megkezdeni. A tartalékos tisztekre előjáró parancsnokságok által kiszabott fog-sáfgenyítések az állandó tartózkodási helyükhöz legközelebb eső közöshadseregbeli vagy honvédelmiállomások is végrehajthatók és ezért az illető állomásparancsnokságoknak a csapatparancsnokságok megkeresésére egy fogház helyiséget kell rendelkezésre bocsátaniok.

— **Egy konvertitá pap prédikációja.** Dr. B e s s e r József székesfejérmegyei áld. pap, volt izraelita rabbinus, a ki megkeresztelkedve a katolikus vallásra, a római propagandasemináriumban végezte el a theológiát s elnyerte a hittudori fokot, január 24-én Kinek községben az ottani papság kívánságára missió-beszédet mondott. A hitzónoklat meghallgatására nemcsak a katolikusok sereglettek össze, hanem 14 zsidó és 4 protestáns is. A ritka ékes-szóval és szent hévvel előadott prédikáció oly hatással volt a más hitűekre, hogy térdre borultak és további oktatásért esedeztek. Délután a konvertitá pap még egy prédikációt tartott, melyben a keresztény hit igazságát fejtegette. Predikáció után a 18 más hitű a katechumenok közé való felvételt kérte.

— **Hol vagyunk mi az osztrákok mögött!** Ausztriában a munkások kereszténysocialis körökbe vannak összegyűjtve, hol megszokják a ker. vallás boldogító sugallatainak követését. Most nemrég 136 ily keresztény munkás-egyesület 100.000 tagja képviselői köz-gyűlést tartott Bécsben. Nálunk a munkások pasztorációjának a mezeje is, sok más mezővel együtt, parlagon hever. Agrár munkásaink már

tömegesen a vallástalan és hazátlan szociál-demokrácia hálóiban vannak elfogva. Nehéz lesz őket onnan kiszabadítani s újra oltáraink elé imádásra vezérelni.

— **Egy plébániával kevesebb Buda-pestben.** Nem hogy előbbre mennének, hanem hátra esünk. Az a hír kering, hogy Budapest a főváros tanácsa a régi Rókus-kórházzal kapcsolatos plébániát, miután a kórház mostani helyéről ki fog költözni, meg akarja szüntetni. Szerencsére ebbe a hercegprímásnak is lesz beleszólása. Ha több önálló kórházi lelkészséget szerveznének, az ellen utóvégre senkinek sem lehetne kifogása.

— **A piszkos köz.** Kaptuk a következő levelet: Tek, szerkesztő ur! Szíveskedjék kérem b. lapjában alábbi soraimnak helyet adni. Nem tudom, van-e Székes-Fejérvár városának szépséti bizottsága; azt sem tudom, vajjon van-e a város tisztaságára felügyelő bizottság? de azt tudom, hogy van állandó rendőrsége, a melynek kötelessége nemcsak a rend és csend fölött őrködni, hanem a város lakosainak szép-, de különösen a tisztaságot szerető érzékét sértő dolgokra is éber figyelmét kiterjeszteni. Legalább más rendes városokban ez így szokás. A lakosok szépszerékét bántó dolgokról most egyelőre nem szólok, de igenis felhívom különösen P o l c z e r Péter alkaptány figyelmét a város egyes utcáinak tisztátalanságára, és ezek közül is csak egyet említek fel, ezt is csak azért, mivel Polczér Péter alkaptány ur naponként azon keresztül vagy legalább mellette megy el, hisz közvetlen közelében lakik. Ott van ugyanis a szt.-István-utczáról a megyeház-utczába vezető „Kis köz.” Eltekintve attól, hogy a megfagyott s olvadásnak indult hó oly üregeket képez egyik-másik helyen, hogy az embernek nagy óvatosságot kell kifejtenie, nehogy egy vigyázatlan félrelépés következtében bokája kifczamodjék. — különösen reggelenként itt is, ott is láthat a járó-kelő bizonyos megnevezetlen dolgokat, vegyest liba-, kacsa-, tyuk-tollakkal, póczegődörbe való belsőrészekkel, úgy, a mint a szemetes-lapátról a trágya-dombokra szokás önteni. És ezek az étvágygerjesztő (?) dolgok rendszeren ott maradnak, a míg részint az eső el nem mossa, részint a szél szét nem hordja, avagy míg valamely éhes, kóborló kutya föl nem falja. — Egy adófizető polgár, aki filléreivel a város tisztántartásához is hozzájárul.

— **Irodalmi kanonok.** B o g n á r István drt, a budapesti egyetem ez évi rektorát és az ágazatos hittan tanárát, ő felsége a nagyváradi kath. szertartásu káptalannál megíresedett literárium stallumra kinevezte. Négy évtizede annak, hogy a budapesti egyetem hittani karának tanárait rendszeresen mellőzték az irodalmi stallumok betöltésénél.

— **Egy lelketlen anya.** Velencei levelezőnk egy anya rémes tetteről értesít bennünk. F a r k a s János ottani lakos február 12-én reggel a községi bírónál azt állította, hogy Sári nevű leánya meghalt mellette az ágyban az előző éjjel. A vizsgálat alatt azonban gyanus körülmények merültek fel, melyek arra engednek következtetni, hogy a lelketlen anya gyermekét megfojtotta. Az orvosi vizsgálat is fulladást konstátált. A vizsgálat még folyik a minden emberi érzést nélkülöző lelketlen anya tette fölött.

— **Rutének fölsegitése.** A rutén földmivesek fölsegitésére irányuló mozgalom általános érdeklődést kelt az országban. Mint az Agrár Ertesítő jelenti, egy hontmegyei birtokos ajánlatot tett arra nézve, hogy 5 orosz családot telepít saját birtokára. A rutének azonban nem akarják a földmiveseket, a kik kevésből megélnék s a mellett dolgoznak, kibocsátani körük-ből, s az érdekükben működő bizottság körében az a vélemény van elterjedve, hogy a nyomorúságot nagyot segítene, ha az ott vagyontalanul és kereset híjjával élő izraelita családokat a N e u m a n n Armin orsz. képviselő elnöklété alatt működő zsidó kisiparosokat és földmiveseket képező egyesület venné gondozása alá és egyrészt ott a rutén földön látná el őket ipari munkákkal, másrészt pedig más megyebeli uradalmakra telepítené őket.

— **Estély a Vörösmarty-körben.** Ma este a Vörösmarty-kör helyiségeiben szesz-estély tartott, mely iránt az eddigénél nagyobb érdeklődést mutatott a fiatalok s így valószínűleg siker dolgában föltölte ál az eddigi tartott táncestélyeknél.

— **Munkácsy megtévelyodott.** Szomorú hír érkezett Berlinből. Munkácsy Mihály, a világhírű festőművész, ki képeivel bámulathatóan ejtette az egész világot, régebbi idő óta betegeskedik. Néhány hónappal ezelőtt azt írták róla a francia újságok, hogy többé nem fog a festőállvány elé állhatni. A jóslatok ugyan csak beteljesedtek, mert a nagy mesterben immár kialudt az isteni szikra. Megőrült. Egy rövid távra adja tudtát azt az elszomorító hírt, hogy Munkácsy a godesbergi vizgyógyintézetből tegnapielőtt átszállították egy bonni magántévelyórába.

— **Körjegyző választás.** Nádas-ladányi levelezőnk írja, hogy ott február 8-án ejtetett meg a körjegyző választás Kálmán Vincze főszolgabíró elnöke mellett. Az egyedül pályázó Brunkula Imre helyettes jegyző volt, kit meg is választottak egyhangulag.

— **Duhajkódó kocsisok.** Jeget hordtak szerdán, február 10-én Pálfi Imre és János kocsisok a sóstórol s így nem is lehet csodálni, hogy fáztak, tehát melegebbre volt szükségük. Hanem a melegítőből, a borból többet vettek be, mint kellett volna, a mitől alaposan berugtak s ily állapotban indultak utnak. Az uton találkoztak Lits János helybeli fuvaros szekerekkel, ki téglát vitt. Lits látva a részeg kocsisokat, ki akarta őket kerülni, de a két Pálfi vágtatva neki hajtott Lits szekereknek s lovainak, úgy, hogy Lits egyik lovának a lába eltört. A kár 70 forint. A rendőrség megtette az intézkedéseket a két részeg kocsis megbüntetésére.

— **Egyházi szerek,** zászlók, miseruhák, keresztutak és oltárképek, csillárok, kegytárgyak, képek és könyvek beszerzésére ajánkozik Szűts és társa, a bibornok-érseki és Magyarország hercegprímásának udvari szállítói. Budapest, IV., Kossuth Lajos-utca.

Irodalom és Művészet.

A „Katholikus Tanügy“ a nevelés- és tanítástudomány összes ágait felölelő paedagogiai szakközlöny igen dicsegetes gondolatot valószínűleg meg február 10-én megjelent 4. számában. A lap első oldalán ugyanis a nemrég koronás arany érdemkeresztel kiöntött Pittord János nagyszombati nyug. igazgató-tanító jól sikerült arcképeivel kedveskedik olvasóinak és hozza életrajzát; abból a helyes felfogásból kiindulva, hogy ha magunk nem becsüljük érdemes embereinket, nem várhatjuk, hogy mások is becsüljék. A lap további tartalma a következő: Általános paedagogia: Paedagogiai tanulmányok és tévedések. A u g s z t i n Imrétől. Hittanítás: A középkori hittanár eljárásáról. Buda Gerőtől. Tanügypolitika: A millenáris év beszámolója a tanítói nyugdíjba. Kisdédovás: A hazaszeretet felébresztése a kisdédovákban. E tartalmas cikkek iradalon és művészet, Különfélék, Rövid közlemények és Szerkesztői posta élénken összeállított rovatok követik. Mindinkább tapasztaljuk a szerkesztőnek gondos törekvéseit, hogy lapja a katolikus iradalom díszére váljék, miért is a legmelegebben ajánljuk. Előfizetési ára egy évre 3 frt. Megjelenik havonként háromszor 12—16 oldalon. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Érsek-utca 2.

A **kath. egyetlek évkönyve.** Megjelent a magyarországi katolikus egyesületek Évkönyve az 1897-ik évre. Szerkesztette Gyürki Ödön a Budapesti Katolikus Kör titkára és a „Társulat Értesítő“ szerkesztője. A kétszáz oldalra terjedő könyv két főrésze oszlik. Az első rész kimerítő és pontos jegyzékét tartalmazza az összes — ma már körülbelül 500 — magyarországi katolikus egyesületnek. A második részben megbővítve, újabb átdolgozva s a lehető legapróbb részletességben találja

katholikus közönség mindazt a mit az egyetlevékenység megindítása kezdetén, az egyetlevékek alkatára, szervezete körül figyelembe venni, megtartani szükséges. Azonkívül utmutatás és irányítás is foglaltatik az egyesületek vezetésére nézve, s mi sok tekintetben fontosabb az alakítás munkájánál is. Szóval az Évkönyv nélkülözhetetlen kalauz a katolikus társadalmi akció továbbvitelében. Eppen azért melegen ajánljuk a magyar katolikus közönség figyelmébe. A munka a melynek csinos és olesó kiállítása az „Alkotmány“ nyomdáját dícséri, megrendelhető a szerzőnél a Budapesti Katolikus Kör titkári hivatalában. Ára 50 kr.

A **„Kath. Egyházi Zeneközlöny“** IV. évfolyamának 2. száma a következő gazdag tartalommal jelent meg: A bibornok hercegprímás szava. — Chorál karvers orgonakisérettel. — Maris stella. — A hamuszentelesei karének előadásáról. — Vegyesek. — Irodalom. Mellékleteben Mindenszentek latin és magyar nyelvű letenyéjének továbbá a „Veni sancte“ és „Sub tuum praesidium“ orgonakisérettel adja. Jelen számhoz mellékelve találjuk még Langer Viktor jeles zeneszerzők „Maris stella“ című énekét orgonakisérettel, mely Endrődi Sándornak ily című költeményét bírja szövegéül. A szerzemény templomi használatra egyházi jóváhagyást is nyert s időszerű szövege, mely érdező dallama s művészi feldolgozása a legkedveltebb énekek fogják ezt tenni. Ajánljuk e szaklapot különösen egyháziak figyelmébe. Előfizetési ára 1 frt 60 kr. Szerkesztőség: Budapest, V., Lipót-tér 9. sz.

VEGYESEK.

(**Archeologiai lelet Themistokles korából.**) Az athéni aeropag üléseinek helyén eszközölt ásatások alkalmával legutóbb rendkívül érdekes lelet került napfényre. Egy feketére festett agyagedénynek a darabja, melyre régi írásjegyekkel a Themistokles Phraerios név van felkarcolva. A cserépedény alkalmasint az szavazáson szerepelt, a melyen Kr. e. 470-ben az atheneiek száműzték Themistoklest. Az osztracizmus ilyen eszközeiből eddig három darab került a múzeumba. Kettőt az az akropolisz romjai között találtak, a harmadik pedig a melyről a fentebbiekben szóltunk.

(**Mi érdekli az asszonyokat?**) Egy angol folyóirat: The Woman („A nő“) kérdést intézett olvasóinéhoz, hogy a lapok mily közleményei érdeklik őket a legjobban? A válasz elég csodálatos volt. A nők nem a regényeket vagy elbeszéléseket választották és nem is a költeményeket tünntették ki pártfogásukkal, hanem első sorban a — politikát. A politika után legjobban érdekli őket az irodalom, azután a művészet, a tudomány. Vajjon a magyar nők izlése mennyiben egyezik meg az angol asszonyok választásával?

(**Óriási szálloda.**) Londonban nem ritkák nagy-ságuknál fogva meglepő épületek, de még a kolosszus városában is csodájára járnak egy új szállodának, mely tízenhárom emeletes magas. A kelly számla és rengeteg nagy ebédlő, társalgó és olvasó-szobákon kívül még több mint ezer szoba van a szállodában a vendégek elszállásolására. Minthogy a szálloda talaja a Themise felé harmincz lábnyit süllyed, ezen a részen magas boltívekre építették a 13 emeletet. A boltívek alatt 150 bérkocsinak van helye.

(**Nobel milliól.**) Az a nagy lelkesülés, mellyel Svédország Nobel végre deledét fogadta, kezd nagy bizonytalanságnak helyet adni. A végrendelet ugyan nyilván mondja, hogy az óriási hagyaték kamatait öt 100.000 frtos részletben tudományos és irodalmi érdemek jutalmazására kell fordítani, de minden részletesebb utasítás hiányzik. Most a svéd kormány delegációjából és Nobel jóbarátaiból alakult bizottság fog összeülni, hogy a hagyaték miként való felhasználására hozzon határozatokat.

(**A ravasz orvos.**) Egy előkelő társaságban történt a dolog. „Mondja csak, orvos ur — szólit egy hölgy a szomszédjához — mit csinálnak önök, ha betegek? Maguk gyógyítják magukat, vagy más orvoshoz fordulnak?“ — „Természetesen, hogy más orvoshoz — felelt az. — Mert képzelje csak, milyen híre lenne annak az orvosnak, a ki maga gyógyítja magát és belehal. Soha senki nem fordulna többé hozzá!“

(**A kakas, mikor berug.**) Egy zealandi parasztnak volt egy fífkus kakasa, a mely valahányszor észrevette, hogy gazdája az ablakokból a pálinkás üveget előveszi, mindannyiszor odaállt az ablak elé és erősen kuko-

rékolt. Gazdája ilyenkor rendszeren egy darab pálinkába mártott cukorral szokta az éberség mináklépét megkínálni, melyet az mindannyiszor köszönettel el is fogadott. Egy napon azonban megesett, hogy a kakas nem jelent meg az ablak előtt a nyálakás átvételére. A parasztnak már szinte rosszul esett a „kvaterka“ kakasszó nélkül, kiment tehát az udvarra szíjjel nézni kakasa után. Hosszas keresés után meg is találta az okos állatot a szemétdombon. De milyen állapotban volt a szegény jószág! Mintha tánczdüh szállotta volna meg, olyan öröten ugrott és keringet jobbra-balra a szemétdomb királya. Olykor-olykor felállt, majd meg neki szaladt és körben keringett. Mint egy ringlispi, általában olyan seédítő táncmozdulatokat produkált, hogy egy balltáncosnak is dicsőségére vált volna. A parasztnak csak ámult és bámult a csodálatos tünemény láttára és kutatni kezdte ennek a különös dervis táncznak az okát. Kitént azután, hogy a részeges baromfi-király a szemétdombra kiöntött pálinka-törkölyt és a szesze főzött romlott befőtteket szedegette fel a becses begyeibe, melyet a háziasszony a szemétdombra kiöntött s ez okozta hatalmas memórát és a rákövetkező kinos „kaczenjammert“, melyet alig bírt a poruljárt két-lábu „tollas“ lump a kakasülön kipihanni. Ugy látzik, hogy az esetből le is vonta a helyes következtetést, mert az ta nem megy oda gazdája ablaka elé, mikor ez az ablakokból a pálinkás üveget előveszi. És ez nagyon józan kakas-filozofia mutat, mert bizony a kétlábu tollatlan lumpok közt már e tekintetben a „Bis repetita plan cent“-féle meggyőkeresedett elvek vannak gyakorlatban.

(**Aggastyánok klubja.**) A társaságok között páratlanul áll egy dél francia országi városka klubja. Talán nem is szabadna klubnak nevezni, mert mindössze négy tagja van; de ezennel szemben azután e négy tag elég szép számú esztendő representál. Az elnök kilencvenkét éves, a legfiatalabbik pedig nyolcvanhat éves, úgy, hogy négyök életkora összeadva közel jár a negyvedfő száz évhez. A közéletremléttel társaság már időtlen idek óta mindennap egy pár órát tölt kártyázással. A négy aggastyán épenséggel nem valami csendes játékos, gyakran támadnak köztük viták és néha már hajbakapának, ha ott nem volna egy „kibiczo“, a ki kilencvenhárom esztendő és magas korának tekintélyével összebékíteti a veszekedő fiatalokat.

(**Ciankált morfium ellen.**) A modern társadalomban az alkohol mérge mellett a morfium tesz legnagyobb kárt. Ezekre megy minden nagy városban — mert a morfiatiták nagyobb részt a városi lakosságból kerülnek ki — azoknak a szerencsétleneknek a száma, a kik a morfium pillanatyi gyönyöreért irtóztos kinokkal teljes jövendőt vállalnak magukra. Egy német orvostudomány sikerült a veszélyes mérge ellen a leggyorsabban élő mérgek egyikében: a ciankáliában gyógyszert találni. Ugy tapasztalta, hogy a morfium narkozisból ciankáliával fel lehet ébreszteni azokat, a kiket immár szinte eljegyzett a halál. Az ő kutatásai nyomán Heim tett számos kísérletet a morfiumnak és a ciankáliának az egerekre való hatásának kiderítésére. Kísérletei megerősítették, hogy a ciankáli elene ere a morfiumnak, egyszerűsind kiderítették azt az érdekes tényt, hogy az egér úgy a morfiumból, mint a ciankáliából, sokkal nagyobb adagot tud elviselni, mint az ember.

(**Toloztói és a kerékpározás**) A végére hanyatló század utolsó profétája: Toloztói Leo gróf nemcsak a csizmudia-mesterérgért lelkesedik, hanem buzgó hűve a kerékpározásnak is. Nem rég valóságos ódai szürnyalással zengett róla dicsegetet. A kerékpár mondja Toloztói századunk leghatalmasabb találmányai közé tartozik és a legjobb eszköz a „sétéségek hatalma“-nak a megtörésére. Kibékíti az ellentétet, a mi a város és a falu között van. Megjavítja az erkölcsöket és előmozdítja a két nem elfogulatlan együtt-idezés. Toloztói reményli, hogy a modern technikának sikerülni fog oly olcsón gyártani a kerékpárokat, hogy még a legzegényebb ember is szerezhet egy bicykliát.

(**Nincs többé puposság.**) Dr. Calat, a ki a Bec sár Marne-i Rothshild-féle korház orvosa, több pupos gyermeknek visszaadta egyesenes testalkatát. Eljárása a következő: A paczie st chloroformmal narkotizálják, lefektetik és az orvos a pupra erős nyomást gyakorol. Természetesen szakavatott, orvosi kézzel kell az operációt végezni, különben inkább ártalmára, mint javára válhatik a Pacziensnek. Miután a hátingerz rendszer helyét visszanyerte, a pacziensnek körülbelül három hónapig kell fekvő maradnia. hogy a csigolyák az új helyzetben megszáruljanak. Ennek eltelte után új kötést alkalmaznak a törzre, melyet szintén 3—4 hónapig érintetlenül kell hagyni. Nyolcz-kilenc hónap múlva a beteg felgyógyultnak tekinthető, úgy ideig azonban még válltűzőt kell viselnie.

— **A világ legkeményebb koponyája.** Francsok Danielusnak hívják azt a derek embert, a ki szerénytelenség nélkül elmondhatja, hogy neki van a világon a legkeményebb koponyája. A vasaferri ember tudatában is van eme nem megvetendő tulajdonságának, mert a napokban Bécsben produkálni fogja magát: egy egész kocsis fát fel fog apróztatni a koponyáján, a feje fog tuskó gyauaut szolgálni. — Ez aztán ember. Daniellus ur igazán nem egyhamar fogja betörni a fejét, ha egyszer ezt a produkciót kiállja öfájás nélkül.

() **Féltreértés.** Tanító: Hallgassatok ide gyermekek. Ha ő fensége már távozni készül, én jelt adok a ke lapommal s ti akkor telt torokkal így foytok kiáltani: Éljen ő fensége! Éljen ő fensége! Éljen ő fensége! a mig csak el nem távozik. Megértették? Nos csinajunk egy próbát.

Gyermekek: Éljen ő fensége! Éljen ő fensége! a mig csak el nem távozik.

□ **A nők szavazati joga.** Közöltük már, hogy az angol alsóház másodszeri olvasásában is elfogadta azt a törvényjavaslatot, a mely a nőknek megadja a parlamenti szavazati jogot. Az angol lapok terjedelmes cikkekben foglalkoznak e nagyjelentőségű határozattal és kivétel nélkül elismerik, hogy a nőemancipáció ezzel a határozattal első és legnagyobb diadalát aratta Angliában. A lapok többsége azonban még van róla győződve, hogy a szavazásnak csak elvi jelentősége van, mert a kormány a javaslat végrehajtását soha sem fogja a királynéknak ajánlani. A Times szerint ez már azért is lehetetlen volna, mert a nők a politikai áramlatokat olyan irányba terelnék, a mely mindennek inkább, csak az ország javára nem vezetne. Még a radikális Daily Chronicle is elismeri, hogy a nők szavazati joga a gyakorlatban egyelőre még meg nem valósítható; hozzátéveszi azonban, hogy az a gigantikus fordulat, a mely a nők aktív politikai szereplése következtében a közéletben beállana, nem fog sokáig várni magára. Lesz idő, midőn a munkás férfi-többség alkalmazkodni fog a háztartásban foglalatokodó női kisebbség akaratainak. Forradalom lesz ez, minőt még a világ nem látott.

□ **Térkép az V. századból.** Érdekes különösen pedig a tudományok világában nagy feltűnést keltő archeologiai leletre akadt a szentsir görög klastromának könyvtárnoka, Kókyliidos Cleophas. A moabiták országában fekvő Maivaidau nevű régi város romjai között, a hol kutatásokat folytatott, egy mozaik-padlóra talált, melynek legnagyobb része Palesztina, Syria és Egyiptom térképeit tünteti fel. A padló az V-ik századból való és egész uj, eddig teljesen ismeretlen topografiai részleteket tüntet fel. A három ország térképe egész sereg zárda és bncsujáróhelyet mutat be, a melyek közül ma már alig egy-kettő ismeretes. A mozaik-padló színe ma is oly friss, hogy általános bámulatot keltett.

□ **Főlmntve.** Egy szegény házaspár állott a mult napokban egy járásbíró előtt. Az asszony sovány és sápadt volt, a férfi a munkában megtört. Azzal vádolták őket, hogy az adóvégrehajtá lefoglalta az ingóságukat s ok mégis zálogba vitték.

Bíró: Ki zálogosította el az órát?

A férj: Feleségem vitte be.

Bíró: És miért tette?

Az asszony: Meghalt a kis lányunk és koporsóra nem volt pénzünk.

Bíró: Máshogyan nem tudtak pénzhez jutni?

Az asszony: Nem bíró ur! Nem volt már semmi hitelünk. A leánya négy hétig volt beteg, szegényke s az bizony utolsó fillérünk is fölémészette.

Bíró: A temetés mennyibe került?

Az asszony: Nagyon sokba bíró ur. Tíz forintnál többet kellett fizetnünk.

A tanuk megerősítették, hogy a házaspárnak csakugyan meghalt akkor a kis gyermeke. Egy szomszéd asszony sopánk dott: »Hiszen csak nem hagyhatták a szegény kis fírgert temetetlenül!... S a bíró meghozta ítéletét: mind a két vádlottat felmentette.

Közgazdaság.

Megakadt sertésforgalom.

(-n.) A két év előtti kiűtött s azóta is pusztító sertésvész óriási veszteségeket okozott a magyar mezőgazdaságnak nemcsak az által, hogy a sertésvesz megievő értéket pusztított el, hanem inkább az által, hogy a sertésforga-

lom terén oly stagnáció állott be, a mely miatt a megmaradt sertésállomány értékesítése válik lehetetlenné.

Sertéseink értékesítése két irányban volt jelentékeay. Egyik a németországi, másik az ausztriai kivitel. Ma mind a kettő minimumra redukálódott. A sertésvész a kőbányai hizlalókban dühöngött legnagyobb mértékben, a mely pedig a Németországgal fennálló 1893-iki állategészségügyi egyezmény értelmében egyedüli kiviteli piacunk volt. A sertésvész azonban bebizonyította, hogy mily elhibázott politika volt külföldi sertéskiviteli piacunkat ily módon centralizálni, mert nemcsak hogy óriási veszteség származik az itt elpusztult állatok után, hanem a külföld előtt állategészségügyi rendszertünk hitele egészen megsemmisült. És szomorúan kell konstatálnunk, hogy sem megrendült hitelünk helyreállítására, sem sertéskivitelünk újból való megteremtésére eddig semmi sem történt. Azok a tervezetek, a melyek eddig felmerültek s melyek miatt miniszterválság is volt már, a megvalósulás stádiumába sehogy sem tudnak jutni, mert Kőbánya hatalma az egészséges uj alakulást megakadályozza. Pedig addig, a mig megfelelőbb lényen és módon új kiviteli piac nem létesül, sertéseink külföldre való kivitelét nem remélhetjük. Valóban ideje volna már, hogy a kormány a sok tanácskozás után e kérdésben tessen is valamit. Ha egész sertés-kivitelünket és ezel virágzó sertésenyésztésünket tönkre tenni nem akarja.

Ha az állategészségügyi egyezmény több piacot egynél nem engedélyez, egy a kiviteli piac decentralizációjától egyelőre eltekintünk, de követelnünk kell, hogy az engedélyezett egyetlen kiviteli piacot a követelményeknek megfelelően minél előbb rendezze be és nyissa meg; mert ebben a kérdésben mindennapi halogatás ezrekre menő nemzeti vagyón elpusztulását jelenti.

De Németországba irányuló kivitelünknel még fontosabb ausztriai kivitelünk és ezen a téren talán még nagyobb mulasztások történnek, mert sokkal könnyebben lehetne azokat a közérdeknek megfelelően megszüntetni. Ausztriába irányuló kivitelünk az állategészségügyi egyezmény hiányában napról-napra a legnagyobb zaklatásoknak van kitéve, tenyésztőink és kereskedőink legnagyobb kárára. Kormányunk minden eddigi törekvése és zaklatások megszüntetésére meddőnek bizonyult, mert azt az osztrák hatóságok a galicziai sertések oltalmára ismételték alkalmazták.

Véleményünk szerint ezen csak úgy lehet segíteni, ha az ország alkalmas pontjain oly kiviteli piacok és hizlalók létesülnek, a melyek a modern technika és állategészségügy követelményeinek megfelelően, föltétlenül hiteles bizonylatokat állíthatnának ki, a melyeket az osztrák hatóságok respektálni tartozván, megszünnék az örökös zaklatás és ezzel Ausztriába irányuló kivitelünk stagnálása.

Két esztendei vajadás után végre elvárhatjuk, hogy kormányunk tegyen is valamit sertés-kivitelünk föllendítésére. Eddig azonban a sok tanácskozásnak még anyai eredménye sem volt, hogy legalább azt az álláspontot ismertük volna meg, a melyet a decentralizáció kérdésében elfoglal. Pedig ez a legkevésbé, a mit a szomorú tapasztalatok után joggal megvárhatunk. Ha még ezt sem érjük el, miképpen bizzunk a kérdés radikális megoldásában?

* **A II-ik agrárius felolvasás Nyitrán.** Folyó évi február hó 25-én csütörtökön d. e. 11 órákor a második téli gazdasági tanfolyam záróvizsgája után a városháza nagytermében fog megtartatni. Előadást tartanak Zselénzky Róbert gróf az új adóreformról, Bernáth István pedig a börze reformja és a gazdák érdeke című kérdésséről. A nyitramegyei gazdasági egyesület ez uton is meghívja a gazdaközönséget agrármozgalmaink ezen fíradhatlan harcosai által tartandó felolvasáshoz. Külön meghívók nem küldetnek. A felolvasók kíséretében gazdamozgalmainknak több kitűnősége érkezik Nyitrára.

* **A nemzetközi agrár akció.** A Cable, az angol agráriusok lapja, egész terjedelmében közli azt az iratot, melyet az O. M. G. E. a különbözőzeti üzletek ellen szívósan harcoló Ck. W. Smit-hez tiszteleti taggá választása alkalmából intézett. Ez mutatja, hogy az angolok is sulyt helyeznek annak a mozgalomnak sikerére, mely az agrár érdekek harcossainak egyetértő eljárása tekintetében megindult s a melynek fejlődését a mult évben tartott budapesti nemzetközi gazdakongresszus oly nagy mértékben előmozdította.

* **Német gazdák kirándulása.** A berlini Landwirtschaftliche Gesselschaft által május 12-én rendezendő gazdakirándulás nagyon nagyszabásúnak ígérkezik. A kiránduló társaságot száz tagra tervezték s a legutóbbi napokban a német rendező-bizottság levélben Forster Gézához, az O. M. G. E. igazgatójához, a ki a kirándulókat vezetni fogja, hogy miután már eddig is száznál jóval többen jelentkeztek, nem lehetne a kiránduló társaság tagjainak számát fölemelni. Miután azonban száz tagunál nagyobb társaság fogadása a meglátogatásra kiszemelt uradalmak részéről nehézségekbe ütközik, s például a társaságnak kocsikkal való ellátása csaknem lehetetlen az egyes uradalmakon, a magyar rendezőség kénytelen volt magát az előre meghatározott számhoz tartani s így a tuljegyzett kirándulás résztvevőit a német rendező-bizottság százra fogja redukálni.

* **A quedinburgi répamagtermelés elzűllése.** Sajátságos sorsra jutott a quedinburgi piac, mely valaha híres volt takarmányrépa magjáról. A lefolyt évek nagy kereslete folytán beütött a reakció, a mennyiben egyrészt a nagy tultermelés, másrészt a nyereséskézési vágy okozta, hogy e piacról került répamag jelenleg úgyszólván már veszedelem a gazdára nézve. Legutóbb egyik budapesti magárus (K. I.) árlapjában leleplezi az eredeti quedinburgi plomball ellátott répamagot, mely mint hiteles magvizsgáló állomás bizonylatával kimutatja nem egyéb, mint quedinburgi plomball ellátott szemét.

* **A valuta-arany ellenőrzése.** A valuta-rendezés céljából beszerzett aranykészleteket ellenőrző országos bizottság kedden tartotta első, alakuló ülést, melyen a kormány részéről Lukács pénzügyminiszter volt jelen. A bizottság megválasztotta elnökének Széll Kálmánt, jegyzőjének Cziráky Antal grótot. A bizottság első érdemleges ülést a jövő hét folyamán fogja tartani.

Uj gyógyintézet a fővárosban.

A városigietti fasorban a napokban nagy és előkelő közönség jelenlétében egy új gyógyintézetet nyitottak meg. Ez Herczel dr. egyetemi magántanárnak a városigietti fasor 9. szám alatt, belgyógyászati, sebészeti és női betegek részére berendezett Fasor-Szanatóriuma.

Az intézet megnyitásánál jelen voltak Apponyi Lajos gróf udvarnagy, Papp Samu, Major Ferencz, Radocza János és Luby Géza képviselők, Korányi, Kéty, Thauhoff, Janny, Fodor, Ottava, Klug, Leóvey Sándor egyetemi tanárok, közigazgatási bíró és 400 fővárosi orvos.

Az intézet berendezése a következő: a gyönyörű barokstilű épület három részre oszlik; a tetses kórháztraktushoz illeszkedően és könnyedén illik a két kórház, stíluszerű uldal-tractus. A közép-tractus gyönyörű loasar-

nokból balra Herczel dr. az intézeti igazgató művészi ízléssel berendezett magánlakásába lépünk és ugyancsak itt találjuk a bejáró betegek számára a rendelő szobát, amely a legmodernebb orvosi műszerekkel, villamos reflektorral van ellátva. Az előcsarnokból jobbra indulván, a belgyógyászat betegek szobáiba érünk, ahol a szenvedők kényelméről és egészségi biztonságáról minden tekintetben gondoskodott az igazgató, aki maga szervezte a szanatórium belső berendezését.

Az ágyak moshatók és sterilizálhatók, az emalfalazatot minden egyes betegség után alaposan kimossák, valamint az ágy matraczát is. Az ágyak mellé mindenütt a Telefon Hirmondó van bevezetve. Innen a világos souterainba érünk, hol a vizgyógyintézet és a tornaterem van elhelyezve.

A vetkőzöböl lépünk a vizgyógyintézetbe, a hol a vizgyógyászat legteljesebb vívmányai, drága készülékek, gőz-izzasztó kamara, különféle doucheok, kádak, ülőfürdők hideg basznok köti le figyelmünket. Főlöttébb érdekes az a nagy douche-készülék, a melynek a csövétől tetszés szerint igazítható erősséggel és hőfokkal irányíthatja az orvost a vizugarat a betegre. A tornateremben minden ortopédikus tornaszekő, Burlow szekrény, Chereszt-készülék rendelkezésre áll a betegre. Ugyancsak souterainban van elhelyezve az élé kamra, a telefontal, szócsövel ellátott gyönyörű konyha, mellette egy külön helyiség az étel felvázoló számára, hogy az épületben ne terjedhessen el az ételszag, az éjjel-nappal működő kazánház stb.

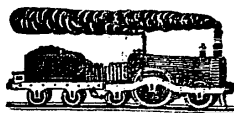
Amint most visszatérünk az előcsarnokba, szemünkre ötlök a villamoságra berendezett és óvő-készülékes lift, a mely súlyos betegek számára nyugvóágygyal van ellátva, továbbá a téa- és kávékonyha. Amint az első emeletre jutunk, mindenkéltől a stilszerű, elegáns társalgóba lépünk. Jobbra és balra a sebészeti betegek szobái vannak sterilizálható ágygyal, székekkel, fotelokkal és emalfalazattal. Minden emeleten kényelmes, praktikus és hygiénikus szempontból berendezett fürdők állnak a betegek rendelkezésére. Az ápolónők szobáiba minden egyes betegszobából villamos csengetőt van bevezetve.

A második emeleten van előcször is az altató szoba, a hol a beteget narkotizálják, hogy a rettegett műtérmet meg se láthassa. Az altatószoba a nagy műtőterembe nyílik, a mely Herczel dr. tervezete szerint a legmodernebb követelményeknek megfelelőleg épült, akárcsak egy festőterem, felső világítással bir, azonfelül a parkra nyúló teremoldal merőben üvegfal. A műtőtőteremben minden üvegből és vasból készült és tökéletesen sterilizálható. A mélyebben fekvő testüregek megvilágítására erős villamos reflektort alkalmaznak. A nagy műtőterem mellett van a genyes betegek számára a szintén tökéletesen berendezett kis műtőterem. A manzardon van az orvosi laboratorium és a Röntgen-intézet, továbbá a vegyi laboratorium.

Az egész épületben központi fűtés és megvilágítás van berendezve; minden légvonat nélkül elérték a szellőzés maximális fokát

A székesfejevári hetivásár.

Piaci árak. — Febr. 13-án.	
Buza	7.70—7.80
Rozs	6.10—6.30
Zab	5.30—5.50
Tengeri	3.30—3.40
Árpa	4.80—6.50



VASUTI ÚJ MENETREND.

— Érvényes 1896. okt. 1-től. —

Budapest—Székesfejevár—N.-Kanizsa.

Indul	Érkezik	Indul	Érkezik
Gyorsv.: 7:00 reg.	8:30 d.e.	8:40 d.e.	11:45 d.e.
Szem.v.: 7:10 reg.	9:16 d.e.	9:26 d.e.	1:39 d.u.
Vegy.v.: 2:25 d.u.	4:27 d.u.	4:33 d.u.	8:55 este
Vegy.v.: 5:25 d.u.	7:39 este	—	—
Gyorsv.: 7:45 este	9:11 este	9:18 este	12:10 éjjel
Szem.v.: 9:25 este	11:33 este	11:43 este	3:52 éjjel

N.-Kanizsa—Székesfejevár—Budapest.

Indul	Érkezik	Indul	Érkezik
Szem.v.: 12:15 éjjel	4:16 reg.	4:24 reg.	6:29 d.e.
Vegy.v.: —	—	6:15 reg.	8:25 d.e.
Gyorsv.: 5:47 reg.	8:39 reg.	8:49 reg.	10:10 d.e.
Vegy.v.: 10:00 d.e.	2:10 d.u.	2:35 d.u.	4:31 d.u.
Szem.v.: 2:00 d.u.	6:00 d.u.	6:08 este	8:12 este
Gyorsv.: 5:06 d.u.	8:00 este	8:15 este	9:40 este

Székesfejevár—Komárom-Ujszöny.

Indul:	d. e. 10—	Vegyes v.	Érk.:	d. u. 2:46
este	9:32	Személy v.	éjjel	12:41

Komárom-Ujszöny—Székesfejevár.

Indul:	regg. 3:41	Vegyesv.	Érk.:	d. e. 8:22
d. e. 11:27	Személyv.	d. u. 2:26		

Székesfejevár—Adony-Szabolcs—Paks.

Indul	Érkezik	Indul	Érkezik
4:35 regg.	5:57 regg.	10:07 d. e.	4:10 d. u.
2:30 d. u.	3:47 d. u.	—	4:10 d. u. 7:5 este.

Paks—Adony-Szabolcs—Székesfejevár.

Indul	Érkezik	Indul	Érkezik
2:50 éjjel	6:05 regg.	—	6:38 regg. 7:55 regg.

Sz. Fejérvár—Veszprém. Veszprém.—Sz. Fejérvár.

Szem. v.:	Indul	Érkezik	Indul	Érkezik
5:20 d.e.	8:03 d.e.	4:19 reg.	6:— d.e.	
" "	9:34 d.e.	10:52 d.e.	7:08 reg.	8:34 d.e.
" "	1— d.u.	2:33 d.u.	4:43 d.u.	5:53 d.u.
" "	9:27 este	11— este	9:11 este	11:09 est.

BERVEILER JÁNOS

férfi-szabó

Székesfejevár Nador-utca, a Magyar Király szálloda átellenében.

Ajánlja dusan berendezett

bel- és külföldi szövetekből álló raktárát.

Megrendelések polgári katonai és papi öltönyöket kiváló ízléssel és gyorsan eszközöltetnek.

IFJ. FÜSTER IMRÉNÉ

(utóda)

butorraktára és kárpitos-üzlete Sz.-Fejérvárott, Iskola-u. 10.

Ajánlja saját gyártmányu:

háló, ebédlő, szalon és uri szoba berendezéseit, melyek művészi kivitelben mindenkor raktáron vannak.

Egész lakosztályok bebutorozása rövid idő alatt izlésesen és jutányos áron készíttetnek.

ANTIK, ROKOKÓ, BAROCK-STYLŰ BUTOROKAT SAJÁT RAJZAI ÉS TERVEI SZERINT KÉSZIT.

Elvállal tapettázásokat jótállás mellett.

Butortermi a nagyközönség rendelkezésére állanak és bármikor megtekinthetők.

Elsőrangú egyenruházati és hadfelszerelési intézet.

Dismagyar ruhákra külön osztály.

EGYENRUHÁINK

a tökéletesség legmagasabb fokán állanak.

Telefon 1359. sz.

Katonaság, csendőrség, rendőrség, pénzügyőrség, erdészeti, vasuti, posta- és távirada hiva talnokok részére a legjobb beszerzési forrás.

Részletes árjegyzékkel és szakbavágó felvilágosítással díjmentesen szolgálunk. Kérjük minden kéréssel bizalommal hozzánk fordulni, készséggel adunk kimerítő és felvilágosító választ.

Czím: **BLUM SÁNDOR ÉS TÁRSA**

Váci-utca 12. szám, Budapest.

